

РЕШЕНИЕ

№ 159

гр. Благоевград, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Гергана М. Симеонова

при участието на секретаря Димитрина В. Павлова
като разгледа докладваното от Гергана М. Симеонова Административно наказателно дело № 20211210201176 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена „А. Е. с ЕИК“, със седалище и адрес на управление гр. Б., ул. „П. ш., м. „Ч.“, представлявано от А. А. П. против Наказателно постановление № 551997-F578623/17.12.2020г, издадено от заместник-директор в ТД на НАП София, с което на дружеството-жалбоподател на основание чл.182, ал.1 ЗДДС е наложена "имуществена санкция" в размер на 1000лева за нарушение на чл.124, ал.2 ЗДДС.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на наказателното постановление и за допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения. Навежда се незаконосъобразно санкциониране на дружеството на основание чл. 182, ал.1 ЗДДС при резултат за процесния данъчен период - данък за възстановяване, поради което направеният извод, че е допуснато определяне на по-малък размер на данъчния период за м. 03.2020г. бил необоснован.

По изложените съображения се прави искане за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

В съдебното заседание, дружеството-жалбоподател се представлява от адв. Петрова, която поддържа депозираната жалба.

Въззиваемата страна, редовно призована се представлява от юрисконсулт Манасиева, която оспорва жалбата като неоснователна и моли съдът да потвърди атакуваното наказателно постановление като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

С резолюция № П-22000120140655-ОРП-001/ 19.08.2020 г. на свидетеля А.А. –

инспектор по приходите в ТД на НАП София, е разпоредено извършване на проверка на „А. Е..

След извършен анализ на предоставени от дружеството документи свидетелят А. констатира, че „А." Е. – като доставчик с ЕИК е издало на "К. Б." Е. с ЕИК - получател, фактура с № 8800000173 от 06.03.2020г., с данъчна основа 2450.00 лв. и начислен ДДС в размер на 490.00лв или на обща стойност 2940.00лв с предмет „Транспортна услуга".

От извършена проверка в информационните масиви на НАП и при преглед на представените от дружеството документи, А. установил, че издадената от „А." Е. фактура с № 8800000173 от 06.03.2020 г., не била отразена в дневник продажби и СД по ЗДДС за данъчен период месец 03.2020г. От подадена СД по ЗДДС вх. № 01002786918/03.09.2020г. и дневник за продажби за данъчен период м. 08.2020г. проверяващият констатира, че Фактура № 8800000173 от 06.03.2020г. била отразена от дружеството в дневник за продажби и СД по ЗДДС в данъчен период месец 08.2020 г.

Декларираният от дружеството със СД по ЗДДС изх. № 01002700218/10.04.2020г. за данъчен период м. 03.2020г. резултатът бил данък за внасяне в размер на 9375,64лв., което било с 490.00 лв. по-малко, поради неотразяването на посочената фактура в данъчен период м. 03.2020г. А. приел, че за данъчен период м.03.2020 г., дружеството е следвало да декларира ДДС за внасяне в размер на 9865,64 лв., която сума представлява сбора между 9375,64 лв. и 490,00 лв. и да внесе данък в посочения размер. Направил извод, че неотразяването на фактура с № 8800000173 от 06.03.2020г. в дневника за продажби и СД по ЗДДС в данъчен период месец 03.2020г. е довело до определяне на данък в по-малък размер за посочения период (м.03.2020 г.), а именно ДДС в размер на 490.00лв. Начисленият по тази фактура данък (ДДС) в размер на 490.00 лв. е следвало да постъпи в бюджета в срок до 14.05.2020г., а данъкът бил внесен на 10.09.2020г.

Предвид установеното от проверката инспекторът по приходите приел, че „А." Е. с ЕИК, не е изпълнило задължението си да отрази издадения от същото данъчен документ (ф-ра № 8800000173 от 06.03.2020г.) в данъчния период, през който е издаден (месец 03.2020 г.), като това е довело до определяне на данък (ДДС за внасяне за съответния данъчен период - м. 03.2020 г.) в по-малък размер, а именно в размер на 490.00лв, като по този начин извършило нарушение на чл.124, ал.2 вр. чл.182, ал.1 ЗДДС.

При така направените изводи, на 05.11.2020г. свидетелят А., в присъствието на свидетелката Й.В. и представител на дружеството, съставил срещу последното АУАН №F578623.

Актът бил връчен на упълномощено от управителя на дружеството лице, което в графата за обяснения и възражения поискала налагането на минимално наказание предвид икономическата обстановка.

Въз основа на АУАН № F578623/05.11.2020. при идентичност на описаните нарушения и правна им квалификация заместник – директор в ТД на НАП София издал обжалваното НП, което е връчено на упълномощено от управителя на дружеството лице на 29.07.2021г.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните от съда свидетели А. и В. и от приобщените към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства: Уведомление за приемане с вх. №ДДС.0100-2700218/10.04.2020 г.; Уведомление за приемане с вх. №ЗДДС.0100-

2726087/14.05.2020 г.; Уведомление за приемане с вх. №ДДС.0100-2741438/12.06.2020 г.; Уведомление за приемане с вх. №ДДС.0100-2756332/10.07.2020 г.; Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице №П-22000120140655-040-001/24.08.2020 г.; Фактура №8800000173/06.03.2020 г.; Справка[1]декларация за ДДС вх. №01002700218/10.04.2020 г.; Справка от 06.11.2020 г. за период 03/2020-03/2020; Справка-декларация за ДДС вх. №01002786918/03.09.2020 г.; Справка от 06.11.2020 г. за период 08/2020-08/2020; Заповед №ЗЦУ-1149/25.08.2020 г.

При изграждането на фактическата обстановка съдът се довери на показанията на свидетелите А. и В. като отчете тяхната последователност, непротиворечивост и корелацията с приложените по делото писмените доказателства.

Писмените доказателства, доколкото са относими към предмета на делото и изясняват същото, съдебният състав кредитира изцяло и основа фактическите си изводи и на тях, като същите са приобщени по надлежния процесуален ред.

Обстоятелствата по извършената проверка и направените при нея констатации, касаещи липсата на отразяване на издадения от дружеството данъчен документ - фактура № 8800000173 от 06.03.2020г. в данъчния период, през който е издаден -месец 03.2020г., се изясняват посредством показанията на свидетеля А., съставеният АУАН и фактура № 8800000173 от 06.03.2020г., Справки декларация по ЗДДС с Вх. № 01002700218/10.04.2020г. и Вх№ 01002786918/03.09.2020.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице при спазване на преклузивния срок за обжалване по чл. 59, ал.2 ЗАНН и е насочена срещу подлежащ на съдебен контрол административно-наказателен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна, макар и не по изложените в нея съображенията:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи извършването на цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни органи - АУАН е съставен от инспектор по приходите, съгл. чл.193, ал.2 ЗДДС вр. чл. 7, ал.1, т.4 от Закона за НАП и т.2.1. от приложената заповед № ЗЦУ- 1149/25.08.2020г., атакуваното НП е издадено от орган, надлежно упълномощен на основание чл.193, ал. 2 ЗДДС от ръководителя на НАП с т.1.1 на същата заповед .

Настоящият съдебен състав намира обаче, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице.

В случая актосъставителят и наказващият орган са посочили само, че дружеството- жалбоподател не е включило в дневника за продажби за данъчен период месец март през 2020 г., издадената от него фактура № 8800000173 от 06.03.2020г.

Предвид характера на нарушението, а именно осъществено чрез бездействие - неизпълнение на регламентираното в закона задължение в рамките на определения за това срок, същото следва да се счита за извършено в деня, следващ изтичането на съответния срок.

От избрания от актосъставителя и наказващия орган начин на формулиране на

словесното описание на нарушението не става ясно кога санкционираното нарушение е било довършено – т. е. до кога е следвало субектът да изпълни задължението си, респективно от кога бездействието му се превръща в нарушение.

Съгласно чл. 87, ал. 2 ЗДДС всеки данъчен период е едномесечен и съвпада с календарния месец, като на основание посочената за нарушена разпоредба на чл.124, ал. 2 ЗДДС – регистрираното лице е длъжно да отрази издадените от него или от негово име данъчни документи, в дневника за продажбите за данъчния период, през който са издадени. Ето защо издадената през месец март фактура – данъчен документ по чл. 112, ал. 1, т. 1 ЗДДС е следвало да се отрази в дневника за м. март до края на този месец.

Предвид горното, като дата на извършване на нарушението би следвало да се счита 01.04.2020 г. – т. е. първия ден след изтичане на крайния срок, но това не е отразено в двата процесуални документа. Не е отразен и срокът до когато съответната фактура е следвало да бъде отразена в дневника за продажби, а именно – 31.03.2020г., в който случай би могло да се изведе датата на нарушението.

Нещо повече в съставения АУАН и издадено въз основа на него НП е отразено, че със СД по ЗДДС изх. № 01002700218/10.04.2020г. за данъчен период м. 03.2020г дружеството е декларирало резултат - данък за внасяне в размер на 9375,64лв., което било с 490.00 лв. по-малко, поради неотразяването на посочената фактура в данъчен период м. 03.2020г., като по този начин е увеличило неяснотата за това коя дата приема за дата на извършване на нарушението, а именно дали приема, че това е датата на подаване на посочената СД по ЗДДС.

Съставянето на акт за извършеното административно нарушение е основополагащ елемент от всяко административно производство, от което зависи в голяма степен ефективността на последващата юрисдикционно-наказателна дейност на административно наказващия орган. Чрез съставения акт се сезира оторизираният административно наказващ орган със съответния административно наказателен спор и се иска от него да се произнесе по същия, като се внася твърдение, че е налице извършено административно нарушение от определен вид.

Абсолютно задължително е и в акта за установяване на административно нарушение, и в наказателното постановление, административното нарушение, което е вменено във вина на нарушителя и за което той е санкциониран, да бъде описано точно, прецизно и разбираемо, както и да съдържа всички обективни признаци на посочената като нарушена норма от съответния нормативен акт. Законосъобразността на съставения АУАН и издаденото НП е обусловена от спазване на императивните разпоредби, уреждащи съдържанието им – съответно чл.42 и чл.57 ЗАНН.

С така избрания начин на формулиране на вмененото на дружеството-жалбоподател нарушение, не става ясно кога е извършено същото, като датата на извършване на нарушението или срокът до който е следвало да се изпълни съответното задължение не са посочени нито в АУАН, нито в НП.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че дори в НП вмененото на жалбоподателя нарушение да беше описано съобразно изискванията на чл.57 ЗАНН, констатираното от съда съществено процесуално нарушение при съставяне на АУАН не може да бъде санирано, тъй като е недопустимо датата на извършване на нарушението да се посочи за първи път от административнонаказващия орган.

Посочването на датата на извършване на административното нарушение е от значение не само като индивидуализиращ белег на нарушението, но и с оглед извършване на дължимата се от съда преценка за спазване сроковете по чл. 34 ЗАНН и за приложимия материален и процесуален закон на основание чл. 3 ЗАНН.

С оглед изложените съображения, съдът приема, че административнонаказателното производство по налагане на административното наказание е опорочено, поради допуснати нарушения на процесуалните правила, съществено засегнали правото на защита на наказаното лице и поставили го в невъзможност да разбере, за какво конкретно нарушение е привлечено към административнонаказателна отговорност.

Констатираните съществени нарушения на процесуалните правила, засягащи с висок интензитет правото на защита на жалбоподателката обуславят извод за отмяна на атакуваното НП.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, изр.1, пр.3 Районен съд- Благоевград, НО, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 551997-F578623/17.12.2020г, издадено от заместник- директор в ТД на НАП София, с което на „А. Е. с ЕИК 101749772, със седалище и адрес на управление гр. Б., ул.„П. ш.“, м. „Ч.“, представлявано от А. А. П. на основание чл.182, ал.1 ЗДДС е наложена "имуществена санкция" в размер на 1000лева за нарушение на чл.124, ал.2 ЗДДС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административен съд - Благоевград, в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____